

РЕШЕНИЕ

№ 11210

гр. София, 09.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов

Елеонора Попова

при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4009** по описа за **2024** година докладвано от съдия Евгения Иванова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от „Прокоп комерс“ ЕООД, чрез адв. Т. Г., със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 6, срещу решение № 711/09.02.2024 г., постановено по НАХД № 16264/2023 г., по описа на Софийския районен съд, НО, 111 състав, потвърждаващо издаденото от и.д. директор на Регионална дирекция на областите София, Софийска, Кюстендил, Перник и Благоевград при Комисия за защита на потребителите Наказателно постановление № 004001/18.09.2023 г., с което на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв. за нарушение на чл. 3, ал. 2, т. 8 от Закона за тютюна, тютюневите и свързаните с тях изделия (ЗТТСТИ).

В жалбата се поддържа становище за неправилност на въззивното решение. Твърди се, че изводите на съда не кореспондират на събраните по делото доказателства, както и че в случая е нарушен чл. 30, ал. 2, т. 8 ЗТТСТИ. Поддържа се, че не е доказан факта, че стоките са били предназначени за продажба. Иска се отмяна на обжалвания съдебен акт и присъждане на разноски, за които е представен списък (л.28)

Ответникът - и.д. директор на Регионална дирекция на областите София, Софийска, Кюстендил, Перник и Благоевград при Комисия за защита на потребителите, в отговор на касационната жалба (л.14), подаден от адв. К., оспорва жалбата и моли

решението да бъде оставено в сила. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

След като се запозна с обжалваното съдебно определение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, в настоящият си състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната инстанция приема, че жалбата е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр.с чл. 63в ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

От фактическа страна, след проверка и анализ на събраните в хода на съдебното следствие доказателства, съставът на районния съд е установил, че на 25.07.2023г. е била извършена проверка на кафе – аперитив Flame Shishe Bar, находящ се в [населено място], стопанисван от дружеството – касатор.

При проверката било констатирано, че в обекта имало изложени за продажба богат асортимент от тютюневи и свързани с тях изделия. В близост до бара бил обособен щанд, върху който имало изложени кутии, които съдържали тютюн за наргиле. Върху кутиите имало бандерол, количество /200г/, както и следните надписи: „Тютюнопушенето увеличава риска от ослепяване“, „Пушенето убива - откажете се сега“; Вносител Б. Трейдинг Брандс ЕООД. Върху кутиите липсвало изписване на цена за 1 брой кутия. Към момента на проверката било изброено и описано цялото налично количество /тютюн за наргиле/ изложени 127 броя кутии от 8 вида с количество 200г. - всяка от тях.

За нарушението бил съставен Констативен протокол № К - 2755121, в който били отразени направените констатации.

На 18.08.2023г. е съставен акт за установяване на административно нарушение, в който нарушението било квалифицирано като такова по чл.30, ал.2 т.8 от ЗТТСТИ. Въз основа на така съставения акт и след обсъждане и отхвърляне на направените в него възражения е издадено и процесното наказателно постановление.

За да потвърди наказателното постановление съставът на СРС е приел, че при издаването му не са допуснати нарушения на процесуалните правила, актът за установяване на административно нарушение, както и наказателното постановление били издадени при спазване на изискванията на чл. 42, т. 5 и чл. 57, ал .1, т. 5и т. 6 ЗАНН, а материалният закон е приложен правилно.

Решението е правилно.

Обществените отношения, свързани с производството, окачествяването, изкупуването, промишлената обработка и търговията с тютюн, производството, представянето и продажбата на тютюневите и свързаните с тях изделия са предмет на правна регламентация, уредена в разпоредбите на Закона за тютюна, тютюневите и свързаните с тях изделия.

Търговия с обработен тютюн, тютюневи и свързани с тях изделия е уредена в Глава Десета на ЗТТСТИ.

Съгласно чл. 30, ал. 1 ЗТГСТИ тютюневите изделия се продават от търговци, притежаващи разрешение за продажба на тютюневи изделия, издадено при условията и по реда на Закона за акцизите и данъчните складове.

С чл. 30, ал. 2, т. 8 с.з. е въведена забрана на предлагането и продажбата на тютюневи и свързани с тях изделия без обявяване на цените им на достъпно за клиента място и по подходящ за възприемане начин. Нарушаването на тази забрана се санкционира от разпоредбата на чл. 46, ал. 1 ЗТГСИ с глоба от 1000 до 3000 лв. за физическите лица, съответно с имуществена санкция от 2000 до 5000 лв. за юридическите лица и ЕТ.

Обявяването на цените на стоките е неотменимо задължение за търговеца и законът изрично въвежда това да се случва на достъпно за клиента място и по подходящ за възприемане начин, като двете изисквания не са алтернативни, а е необходимо да са изпълнени едновременно. С наличието на изрично посочена цена от страна на търговеца се гарантира не само възможността потребителят да добие ясна представа за съответствието между цената, обявена от продавача и тази, отпечатана на бандерола, но и се обезпечава възможността контролните органи да извършват проверки за допуснати правонарушения. В проверения търговски обект не е била установена обявена цена по надлежния ред, поради което законосъобразно наказващият орган е пристъпил към ангажиране отговорността на юридическото лице по реда на чл. 46, ал. 1 ЗТГСТИ. Липсата на цени не се оспорва по същество от касатора.

Наличието на цена върху бандерола не може да се приеме за обявяване на цената по смисъла на ЗТГСТИ. Способите за поставяне на цената върху стоката /отпечатване върху бандерола и изписване върху потребителска опаковка - най-малката самостоятелна опаковка на тютюневи изделия, облепена с акцизен бандерол, която се предлага на потребителите/, не отменя задължението на лицата за съобразяване със забраната по чл. 30, ал. 2, т. 8 ЗТГСТИ. Търговецът има задължение да обяви цените на достъпно за клиента място и по подходящ за възприемане начин. За да изпълни това свое задължение търговецът следва едновременно да е обявил цените на достъпно за клиента начин, но и това да бъде сторено по подходящ за възприемане начин. Тез две изисквания са въведени с оглед гарантиране правата на потребителите. Наведените в касационната жалба оплаквания, чрез които по същество се оспорва фактическият извод, че откритите изделия не са предназначени за продажба и не били вписани в системата, са обсъдени от състава на районния съд. Касационната инстанция споделя тези изводи и на основание чл. 221, ал. 2, изр. второ АПК, вр. чл. 63в ЗАНН препраща към тях. Следва да се има предвид, че касационната инстанция е съд по правото, а не по фактите, поради което следва да се произнесе по отношение правилното приложение на материалния закон спрямо установените от въззивната инстанция факти.

В рамките на дължимата на основание чл. 218 АПК проверка, настоящият състав не констатира основания за отмяна на въззивното решение, поради което същото следва да бъде оставено в сила, а жалбата – отхвърлена.

С оглед изхода на спора ответникът по касацията принципно има право на разноски. Същите обаче не следва да му бъдат присъдени, тъй като в касационното производство макар и да са представени становище и молба от адвокат - пълномощник на наказващия орган, за него не е представен договор за правна защита и съдействие, от който да е видно договорено възнаграждение, нито доказателства за заплащане на същото. Без тези доказателства съдът не може да се произнесе по

основателността и доказаността на претенцията за разноски. Единствено по отношение на юрисконсултското възнаграждение размерът е нормативно определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ и съответната наредба на Министерския съвет, но в конкретния случай касаторът не е ползвал като пълномощник юрисконсулт. Вярно е, че се претендира заплащане на юрисконсултско възнаграждение, но такова не е възможно да се заплати на пълномощник – адвокат. В този смисъл Законът за правната помощ се явява неприложим. Адвокатско възнаграждение може да се претендира на основание Закона за адвокатурата, тъй като процесуалното представителство е осъществявано от адв. К., в полза на Комисията за защита на потребителите. За заплащането на адвокатско възнаграждение следва да са налице доказателства за договаряне и заплащане на същото, а в случая такива не са ангажирани. В този смисъл са например Решение № 4238/27.06.2023 г. по КНАХД № 3114/2023 г. на АССГ, XIII к.с.; Решения №№ 5036/24.07.2023 г. по КНАХД № 5258/23 и 3925/15.07.2020 г. по КНАХД № 2088/20 г. и двете на АССГ, VIII к.с.; Решение № 7013/26.11.2021г. по КНАХД № 7929/21 г. на АССГ XIX к.с.; Решение № 2872/28.04.2023 г. по КНАХД № 1922/23 г. на АССГ III к.с.; Решение № 2378/07.04.2023 г. по КНАХД № 1215/2023 г. на АССГ XXI к.с., като настоящият състав е запознат с обстоятелството, че е налице и произнасяне на касационни състави в обратния смисъл.

Тези съображения са абсолютно валидни и за произнасянето на районния съд по отношение на присъдените с решението разноски, но доколкото не е проведено производство по чл. 248, ал. 1 ГПК, то извън правомощията на настоящата инстанция е да ревизира правилността на определените от СРС разноски.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК вр. чл. 63в ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 711/09.02.2024 г., постановено по НАХД № 16264/2023 г., по описа на Софийския районен съд, НО, 111 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.